

250. Mennyei Jeruzsálem...

Andante

1. Meny-nye-i Je-ru-zsá-lem, A-rany-ból é - pí-tett, Te szent ki - rá - lyi
2. Ott zeng az é - gi té - ren A Bá-rány é - ne - ke, Szentlánggal ég a

vá - ros, Szív-ből kö - szön - te - lek! Te - hoz - zád fel nem ér - het A
hí - vek Üdv - te - li ér - ze - te. Fe - hér ki - rá - lyi szék - nél Dics -

vé - ges kép - ze - let, Te - ben - ned ma - ga Is - ten Vi - lá - gít nap he - lyett.
zen - gő szó - za - tok, A győz - te - sek ar - cá - ról Meny-nye-i fény ra - gyog.

3. Ki jól küzdött e földön, Az győztes leszen ott, Ki szenvedett e földön, Az örülni fog ott.
Zarándok lelkek vágya Dicsőn majd betelik, A panasz-szó helyébe Alleluja hangzik.

4. Megváltottak országa, A boldogok hona, Te vagy a fáradt szívek Nyugalmi otthona!
Ő, aki véred árán Megváltottál, Urunk, Vezess e szép Sionba, Vezess el, Jézusunk!

*És felvön engemet lélekben egy nagy és magas hegyre, és megmutatá
nékem ama nagy várost, a szent Jeruzsálemet, mely Istentől szállott
alá mennyből.*

Jel. 21:10.